

שימוש בלייזר לקיום מצוות ברית מילה

הוצר החכמה

לכבוד העורך,

ברצוני להעיר בעזה"י מספר הערות לגבי דבריו החשובים של י. ולפיש ב"אסיא" נ"ו, עמ' 10-19.

1. אחד המקורות העיקריים לגבי המנהג למול בברזל דווקא, הוא המדרש הגדול: "ונהגו ישראל בסכין..." המדרש שצוטט בעל מקור בלתי ידוע מובא בחומש תורה שלימה לרב מ. כשר זצ"ל (בראשית כ"ב או"ק קי"ד): "ובשפתי כהן על התורה פ' שמות מביא בשם ילקוט (ולפנינו ליתא) "אמר לו הקב"ה לברזל (לכובע הנחושת שהיה על ראשו של גלית) תרכך עצמך שתכנס בך האבן ואעשה לך חלק בקדושה - זו אומיל של מילה וסכין של שחיטה". המדרש גם הובא ב"צאינה וראינה". האדמו"ר מקומארנה בעל "היכל ברכה" מצא רמז למדרש בפסוק באיוב (כח ב) "ברזל מעפר יוקח ואבן יצוק נחושה" טומנין את הערלה בעפר וכו' בשחיטה מכסים את הדם בעפר, והשחיטה והמילה נעשות בברזל - משום המעשה שהיה באבן שחדר את הנחושת¹.

מקורות נוספים לחובה למול בברזל בתו"ש שמות ד' או"ק קנ"ג.

2. נוהגים להשתמש בסכין מחודדת משני צידיה בעלת שתי פיות (דרך פקודין מע' ב סי' ל דף לב), ולא כפי הרוצים לחדש להשתמש בסקלפל כירורגי, משום הפסוק "...וחרב פיפיות בידם" (תהלים קמט ו).

3. סך הכל דימום אחר ברית מילה רגילה הוא סיבוך נדיר וקל לטיפול עם גישה מתאימה, לכן אין כל דרישה לדרך חדשה למול תינוק שאיננו בר סיכון גבוה.

4. נושא עיקרי הדורש התייחסות בכואנו לדון על יתרון ברית מילה בלייזר הוא בויתור על שלב מהותי של הברית והוא - פריעה בציפורן.

אין כל חדש בביצוע ברית ללא דימום. כבר נשמעו קולות של התפארות הרחוקים יותר מהמסורת, במוהל שמבצע "ברית יבש" באמצעות "מגן קלאמפ" אשר מועך הן את עור הערלה והן את עור הפריעה ואת כלי הדם בתוכם. העברת הסכין היא סמלית וממילא אין צורך במציצה בהעדר דם. אם כי התינוק נחשב מהול הלכתית ברור שלא לברית בדיעבד זה התכוונו רבותינו. כמה קשה עמלה הרבנות הראשית להוקיע את התופעה הזאת.

1. מפי הרב יצחק ויינברג שליט"א.